

Официален вестник на Европейския съюз

С 314

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59
29 август 2016 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/С 314/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/С 314/02 Дело С-540/14 Р: Решение на Съда (първи състав) от 22 юни 2016 г. — DK Recycling und Roheisen GmbH/Европейска комисия (Обжалване — Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Преходни правила относно хармонизираното безплатно разпределение на квоти за емисии от 2013 г. — Решение 2011/278/ЕС — Национални мерки за изпълнение, представени от Федерална република Германия — Отказ за включване на някои инсталации в списъците с инсталации, които получават разпределени безплатно квоти за емисии — Разпоредба, свързана със случаи на „крайно затруднено положение“ — Изпълнителни правомощия на Комисията) 2

2016/С 314/03 Дело С-557/14: Решение на Съда (трети състав) от 22 юни 2016 г. — Европейска комисия/Португалска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 91/271/ЕИО — Пречистване на градските отпадъчни води — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение на задължения от държава членка — Неизпълнение — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Имуществени санкции — Еднократно платима сума и периодична имуществена санкция) 2

BG

2016/C 314/04	Дело C-11/15: Решение на Съда (първи състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Odvolací finanční ředitelství/Český rozhlas (Преюдициално запитване — Шеста директива 77/388/ЕИО — Данък върху добавената стойност — Член 2, точка 1 — Възмездна доставка на услуги — Понятие — Публично радиоразпръскване — Финансиране посредством задължителна по закон такса)	3
2016/C 314/05	Дело C-15/15: Решение на Съда (голям състав) от 21 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van Koophandel te Gent — Белгия) — New Valmar BVBA/Global Pharmacies Partner Health Srl (Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Забрана на мерките с равностоен на количествени ограничения за износа ефект — Член 35 ДФЕС — Дружество, установено в нидерландската езикова област на Кралство Белгия — Правна уредба, която изисква като условие за действителност фактурите да бъдат съставени на нидерландски език — Дистрибуторски договор с трансграничен характер — Ограничаване — Обосноваване — Липса на пропорционалност)	4
2016/C 314/06	Дело C-207/15 P: Решение на Съда (пети състав) от 22 юни 2016 г. — Nissan Jidosha KK/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Фигуративна марка, съдържаща елемента „CVTC“ — Искания за подновяване, подадени за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката — Допълнителен срок — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 47 — Принцип на правната сигурност)	4
2016/C 314/07	Дело C-255/15: Решение на Съда (трети състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf — Германия) — Steef Mennens/Emirates Direktion für Deutschland (Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 2, буква е) и член 10, параграф 2 — Частично възстановяване на цената на билета в случай на настъпване на пътника от даден полет в по-ниска класа — Понятия „билет“ и „цена на билета“ — Изчисляване на дължимата сума за възстановяване на пътника)	5
2016/C 314/08	Дело C-267/15: Решение на Съда (десети състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Gemeente Woerden/Staatsecretaris van Financiën (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Данък, платен за получена доставка — Приспадане)	6
2016/C 314/09	Дело C-280/15: Решение на Съда (седми състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Harju Maakohtus — Естония) — Irina Nikolajeva/Multi Protect OÜ (Преюдициално запитване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 9, параграф 3 и член 102, параграф 1 — Задължение на съда за марките на Европейски съюз да постанови определение, с което да забрани на трето лице да продължи да извършва действия, нарушаващи права върху марка — Липса на искане за постановяване на такова определение — Понятието „специално основание“ да не се постанови такава забрана — Понятието „разумно обезщетение“ за действия, извършени след публикуването на заявката за регистрация на марка на Европейския съюз и преди публикуването на регистрацията на такава марка)	6
2016/C 314/10	Дело C-419/15: Решение на Съда (седми състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Thomas Philipps GmbH & Co. KG/Grüne Welle Vertriebs GmbH (Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Промислен дизайн на Общността — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Членове 32 и 33 — Лиценз — Регистър на промишлените дизайни на Общността — Право на притежателя на лиценз да предяви иск за нарушение на промишлен дизайн на Общността, макар лицензът да не е вписан в регистъра — Право на притежателя на лиценза да предяви иск за нарушение на промишлен дизайн на Общността, за да получи обезщетение за претърпените от него вреди)	7
2016/C 314/11	Дело C-611/15 P: Жалба, подадена на 19 ноември 2015 г. от L'Oréal SA срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 23 септември 2015 г. по дело T-426/13, L'Oreal/EUIPO	8
2016/C 314/12	Дело C-639/15 P: Жалба, подадена на 1 декември 2015 г. от Gat Microencapsulation GmbH (по-рано Gat Microencapsulation AG) срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 30 септември 2015 г. по дело T-720/13, Gat Microencapsulation/EUIPO	8
2016/C 314/13	Дело C-275/16: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 17 май 2016 г. — Comune di Balzola и др./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	8

2016/C 314/14	Дело C-282/16: Преюдициално запитване от Handelsgericht Wien (Австрия), постъпило на 20 май 2016 г. — RMF Financial Holdings Sàrl/Heta Asset Resolution AG	9
2016/C 314/15	Дело C-297/16: Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 25 май 2016 г. — Colegiul Medicilor Veterinari din România/Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor	10
2016/C 314/16	Дело C-298/16: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 25 май 2016 г. — Teodor Ispas, Andușa Ispas/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj	11
2016/C 314/17	Дело C-310/16: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 31 май 2016 година — наказателно производство срещу Петър Дзивев	11
2016/C 314/18	Дело C-368/16: Преюдициално запитване от Højesteret (Дания), постъпило на 6 юли 2016 г. — Assens Havn/Navigators Management (UK) Limited	13
2016/C 314/19	Дело C-377/16: Жалба, подадена на 7 юли 2016 г. — Кралство Испания/Европейски парламент	13
2016/C 314/20	Дело C-380/16: Иск, предявен на 8 юли 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия	14
2016/C 314/21	Дело C-384/16 P: Жалба, подадена на 11 юли 2016 г. от European Union Copper Task Force срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 27 април 2016 г. по дело T-310/15, European Union Copper Task Force/Европейска комисия	15
2016/C 314/22	Дело C-388/16: Иск, предявен на 13 юли 2016 г. — Европейска комисия/Кралство Испания	16

Общ съд

2016/C 314/23	Дело T-146/09: Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Parker Hannifin Manufacturing и Parker-Hannifin/Комисия (Конкуренция — Картели — Европейски пазар на морски маркучи — Споразумения за определяне на цените, разпределение на пазарите и обмен на чувствителна търговска информация — Отговорност за неправомерното поведение — Принцип на икономическата приемственост — Принцип на личната отговорност — Глоби — Отегчаващи обстоятелства — Водеща роля — Таван от 10 % — Пълен съдебен контрол)	17
2016/C 314/24	Дело T-143/12: Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Германия/Комисия (Държавни помощи — Пощенски сектор — Финансиране на допълнителни разходи за заплати и за социално осигуряване на част от персонала на Deutsche Post посредством субсидии и приходи, придобити от възнаграждението за услуги с регулирани цени — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Понятие за предимство — Решение „Combus“ — Доказване на съществуването на икономическо и изборително предимство — Липса)	18
2016/C 314/25	Дело T-99/14: Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Alesa/Комисия (Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Предоставяне на услуги за техническа помощ на китайските власти по проект „Устойчива урбанизация — свързване на еко градовете на Европа и Китай (EC-LINK)“ — Процедура на договаряне — Член 266, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 — Прозрачност — Равно третиране — Извъндоговорна отговорност)	18
2016/C 314/26	Дело T-266/14: Решение на Общия съд от 18 юли 2016 г. — Argus Security Projects/Комисия (Обществени поръчки за услуги — Предоставяне на услуги във връзка с безопасността в рамките на мисията на Европейския съюз за подкрепа за интегрирано управление на границите в Либия — Отхвърляне на предложението на оферент и възлагане на поръчката на друг оферент — Задължение за мотивиране)	19

2016/C 314/27	Дело T-742/14: Решение на Общия съд от 19 юли 2016 г. — Alpha Calcit/EUIPO — Materis Paints Italia (CALCILITE) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „CALCILITE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Calcilit“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на стоките — Член 8, параграф 1, буква б) и член 53, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Съответни потребители — Общи потребители на разглежданите стоки)	20
2016/C 314/28	Дело T-26/15 P: Решение на Общия съд от 5 юли 2016 г. — Комисия/Христов (Обжалване — Публична служба — Назначаване — Процедура по подбор и назначаване на изпълнителен директор на регулаторна агенция — ЕМА — Предварителен подбор от комисия по предварителен подбор — Назначаване от управителния съвет на ЕМА — Състав на комисията по предварителен подбор — Съвместяване на функциите на член на комисията по предварителен подбор и член на управителния съвет на ЕМА — Безпристрастност)	20
2016/C 314/29	Дело T-27/15: Решение на Общия съд от 5 юли 2016 г. — ЕМА/Христов (Обжалване — Публична служба — Назначаване — Процедура по подбор и назначаване на изпълнителен директор на регулаторна агенция — ЕМА — Предварителен подбор от комисия по предварителен подбор — Назначаване от управителния съвет на ЕМА — Състав на комисията по предварителен подбор — Съвместяване на функциите на член на комисията по предварителен подбор и член на управителния съвет на ЕМА — Безпристрастност)	21
2016/C 314/30	Дело T-429/15: Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Monster Energy/EUIPO — Mad Catz Interactive (MAD CATZ) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „MAD CATZ“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	22
2016/C 314/31	Дело T-491/15: Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Volkswagen/EUIPO (ConnectedWork) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ConnectedWork“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) и член 75 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране)	23
2016/C 314/32	Дело T-567/15: Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Monster Energy/EUIPO — Mad Catz Interactive (Изображение на черен квадрат с четири бели ленти) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща черен квадрат с четири бели ленти — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща три разположени вертикално нокътя на граблива птица или звяр — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	23
2016/C 314/33	Дело T-732/15 R II: Определение на председателя на Общия съд от 13 юни 2016 г. — ICA Laboratories и др./Комисия (Обезпечително производство — Околна среда — Защита на потребителите — Регламент, определящ максимално допустимите граници на остатъчни вещества за гуазатин — Молба за спиране на изпълнението — Нова молба — Липса на нови факти — Липса на неотложност)	24
2016/C 314/34	Дело T-300/16: Жалба, подадена на 13 юни 2016 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия	24
2016/C 314/35	Дело T-301/16: Жалба, подадена на 13 юни 2016 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия	25
2016/C 314/36	Дело T-325/16: Жалба, подадена на 24 юни 2016 г. — České dráhy/Комисия	26
2016/C 314/37	Дело T-329/16: Жалба, подадена на 21 юни 2016 г. — Bristol-Myers Squibb Pharma/Комисия и ЕМА	27
2016/C 314/38	Дело T-339/16: Жалба, подадена на 26 юни 2016 г. — Град Париж/Комисия	27
2016/C 314/39	Дело T-344/16: Жалба, подадена на 27 юни 2016 г. — Blackmore/EUIPO — Paice (DEEP PURPLE)	28

2016/C 314/40	Дело T-345/16: Жалба, подадена на 27 юни 2016 г. — Blackmore/EUIPO — Paice (DEEP PURPLE) .	29
2016/C 314/41	Дело T-352/16: Жалба, подадена на 29 юни 2016 г. — Град Брюксел/Комисия	30
2016/C 314/42	Дело T-353/16: Жалба, подадена на 28 юни 2016 г. — European Social Enterprise Law Association/ EUIPO („EUROPEAN SOCIAL ENTERPRISE LAW ASSOCIATION“)	31
2016/C 314/43	Дело T-361/16: Жалба, подадена на 4 юли 2016 г. — TBWA\London/EUIPO (MEDIA ARTS LAB) . .	31
2016/C 314/44	Дело T-362/16: Жалба, подадена на 29 юни 2016 г. — Tillotts Pharma/EUIPO — Ferring („XENASA“)	32
2016/C 314/45	Дело T-369/16: Жалба, подадена на 13 юли 2016 г. — Luciad/Комисия	33
2016/C 314/46	Дело T-372/16: Жалба, подадена на 11 юли 2016 г. — Bammer/EUIPO — mydays (Männerspielplatz)	34
2016/C 314/47	Дело T-456/12: Определение на Общия съд от 10 юни 2016 г. — British Telecommunications/Комисия	35
2016/C 314/48	Дело T-460/12: Определение на Общия съд от 10 юни 2016 г. — Virgin Media/Комисия	35
2016/C 314/49	Дело T-176/15: Определение на Общия съд от 16 юни 2016 г. — Golparvar/Съвет	35

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 314/01)

Последна публикация

ОВ С 305, 22.8.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 296, 16.8.2016 г.

ОВ С 287, 8.8.2016 г.

ОВ С 279, 1.8.2016 г.

ОВ С 270, 25.7.2016 г.

ОВ С 260, 18.7.2016 г.

ОВ С 251, 11.7.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 22 юни 2016 г. — DK Recycling und Roheisen GmbH/Европейска комисия

(Дело C-540/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Преходни правила относно хармонизираното безплатно разпределение на квоти за емисии от 2013 г. — Решение 2011/278/ЕС — Национални терки за изпълнение, представени от Федерална република Германия — Отказ за включване на някои инсталации в списъците с инсталации, които получават разпределени безплатно квоти за емисии — Разпоредба, свързана със случаи на „крайно затруднено положение“ — Изпълнителни правомощия на Комисията)

(2016/С 314/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: DK Recycling und Roheisen GmbH (представители S. Altenschmidt и P.-A. Schütter, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: E. White, C. Hermes и K. Herrmann)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда DK Recycling und Roheisen GmbH да понесе направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 юни 2016 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-557/14) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 91/271/ЕИО — Пречистване на градските отпадъчни води — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение на задължения от държава членка — Неизпълнение — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Имуществени санкции — Еднократно платима сума и периодична имуществена санкция)

(2016/С 314/03)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braga da Cruz и E. Manhaeve)

Ответник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, J. Brito e Silva и J. Reis Silva)

Диспозитив

- 1) Като не е приела всички мерки за изпълнение на решението от 7 май 2009 г., Комисия/Португалия (C-530/07, EU: C:2009:292), Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС.
- 2) Ако установеното в точка 1 неизпълнение на задължения продължава към деня на постановяването на настоящото решение, Португалската република се осъжда да заплати на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ периодична илуциствена санкция в размер на 8 000 EUR за всеки ден, с който е закъсняла да приложи мерките, необходими за да се съобрази с решението от 7 май 2009 г., Комисия/Португалия (C-530/07, EU: C:2009:292), считано от датата на постановяване на настоящото решение, до цялостното изпълнение на решението от 7 май 2009 г., Комисия/Португалия (C-530/07, EU: C:2009:292).
- 3) Осъжда Португалската република да заплати еднократно на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ сумата от 3 000 000 EUR.
- 4) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 9.6.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Odvolací finanční ředitelství/Český rozhlas

(Дело C-11/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Шеста директива 77/388/ЕИО — Данък върху добавената стойност — Член 2, точка 1 — Възмездна доставка на услуги — Понятие — Публично радиоразпръскване — Финансиране посредством задължителна по закон такса)

(2016/C 314/04)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Odvolací finanční ředitelství

Ответник: Český rozhlas

Диспозитив

Член 2, точка 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа трябва да се тълкува в смисъл, че извършвана от създадено със закон дружество за радиоразпръскване дейност по публично радиоразпръскване като разглежданата в главното производство, която се финансира посредством задължителна по закон такса, плащана от лицата, които притежават или държат радиоприемник, не представлява доставка на услуги, „извършена възмездно“, по смисъла на тази разпоредба и не попада в обхвата на посочената директива.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 21 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van Koophandel te Gent — Белгия) — New Valmar BVBA/Global Pharmacies Partner Health Srl

(Дело C-15/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Забрана на мерките с равностоеен на количествени ограничения за износа ефект — Член 35 ДФЕС — Дружество, установено в нидерландската езикова област на Кралство Белгия — Правна уредба, която изисква като условие за действителност фактурите да бъдат съставени на нидерландски език — Дистрибуторски договор с трансграничен характер — Ограничаване — Обосноваване — Липса на пропорционалност)

(2016/C 314/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van Koophandel te Gent

Страни в главното производство

Ищец: New Valmar BVBA

Ответник: Global Pharmacies Partner Health Srl

Диспозитив

Член 35 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на федерална единица на държава членка като Фламандската общност в Кралство Белгия, съгласно която предприятията с основно място на дейност на територията на тази единица са длъжни да посочват всички данни във фактурите по трансгранични сделки единствено на официалния език на тази федерална единица, като неспазването на това изискване води до нищожност на тези фактури, която се обявява служебно от съда.

⁽¹⁾ ОВ C 118, 13.4.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 22 юни 2016 г. — Nissan Jidosha KK/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-207/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Фигуративна марка, съдържаща елемента „CVTC“ — Искания за подновяване, подадени за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката — Допълнителен срок — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 47 — Принцип на правната сигурност)

(2016/C 314/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Nissan Jidosha KK (представители: B. Brandreth, Barrister и D. Cañadas Arcas, abogada)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Hanf и A. Folliard-Monguiral)

Диспозитив

1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 4 март 2015 г., Nissan Jidosha/CXBP (CVTC) (T-572/12, непубликувано, EU:T:2015:136).

- 2) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 6 септември 2012 г. (преписка R 2469/2011-1) относно искане за подновяване на регистрацията на фигуративната марка на Европейския съюз „CVTC“.
- 3) Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Nissan Jidosha KK, свързани както с първоинстанционното производство по дело T-572/12, така и с производството по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf — Германия) — Steef Mennens/Emirates Direktion für Deutschland

(Дело C-255/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 2, буква е) и член 10, параграф 2 — Частично възстановяване на цената на билета в случай на настаняване на пътника от даден полет в по-ниска класа — Понятия „билет“ и „цена на билета“ — Изчисляване на дължимата сума за възстановяване на пътника)

(2016/C 314/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Steef Mennens

Ответник: Emirates Direktion für Deutschland

Диспозитив

- 1) Член 10, параграф 2 във връзка с член 2, буква е) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91, трябва да се тълкува в смисъл, че в случай на настаняване на пътника от даден полет в по-ниска класа цената, която трябва да бъде взета предвид при определянето на дължимата сума за възстановяване на съответния пътник, е цената на полета, при който той е бил настанен в по-ниска класа; ако обаче върху билета, който дава право на пътника на превоз с този полет, не е упомената такава цена, следва да се изходи от частта от цената на билета, която съответства на частното от разстоянието на посочения полет и общото разстояние на превоза, на който пътникът има право.
- 2) Член 10, параграф 2 от Регламент № 261/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че в случай на настаняване в по-ниска класа на даден полет цената на билета, която трябва да бъде взета предвид при определянето на дължимата сума за възстановяване на пътника, е единствено цената на самия полет, без упоменатите на билета данъци и такси, при условие че нито тяхната изискуемост, нито размерът им зависят от класата, за която е бил закупен този билет.

⁽¹⁾ ОВ С 394, 7.9.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Gemeente Woerden/Staatsecretaris van Financiën

(Дело C-267/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Данък, платен за получена доставка — Приспадане)

(2016/C 314/08)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gemeente Woerden

Ответник: Staatsecretaris van Financiën

Диспозитив

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по главното производство, при които данъчнозадълженото лице е възложило построяването на сграда и я е продало на цена, която е по-ниска от разходите за построяването ѝ, посоченото данъчнозадължено лице има право да приспадне целия данък върху добавената стойност, платен за построяването на сградата, а не само на такава част от този данък, която е пропорционална на частите от сградата, използвани от приобретателя ѝ за извършването на икономическа дейност. В това отношение е без значение обстоятелството, че този приобретател предоставя на трето лице част от разглежданата сграда за безвъзмездно ползване.

⁽¹⁾ ОВ C 262, 10.8.2015 г.

Решение на Съда (седми състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Harju Maakohus — Естония) — Irina Nikolajeva/Multi Protect OÜ

(Дело C-280/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 9, параграф 3 и член 102, параграф 1 — Задължение на съда за марките на Европейски съюз да постанови определение, с което да забрани на трето лице да продължи да извършва действия, нарушаващи права върху марка — Липса на искане за постановяване на такова определение — Понятието „специално основание“ да не се постанови такава забрана — Понятието „разумно обезщетение“ за действия, извършени след публикуването на заявката за регистрация на марка на Европейския съюз и преди публикуването на регистрацията на такава марка)

(2016/C 314/09)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Harju Maakohus

Страни в главното производство

Ищец: Irina Nikolajeva

Ответник: Multi Protect OÜ

Диспозитив

- 1) Член 102, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска съд за марки на Европейския съюз въз основа на някои принципи на националното гражданскопроцесуално право да не постанови определение, с което да забрани на трето лице да продължи да извършва действия, нарушаващи правата върху марка, по съображение че притежателят на съответната марка не е направил пред съда искане в този смисъл.
- 2) Член 9, параграф 3, второ изречение от Регламент № 207/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска притежателят на марка на Европейския съюз да търси обезщетение за действия на трети лица, предшестващи публикуването на заявката за регистрация на марка. Що се отнася до действията, които трети лица са извършили в периода след публикуването на заявката за регистрация на съответната марка, но преди публикуването на регистрацията ѝ, съдържащото се в тази разпоредба понятие „разумно обезщетение“ предполага връщане на печалбата, която третите лица действително са извели от използването на тази марка в посочения период. За сметка на това въпросното понятие „разумно обезщетение“ изключва възможността притежателят на марката да бъде обезщетен за евентуално претърпените от него допълнителни вреди, в т.ч. евентуално и неилуциствените вреди.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2015 г.

Решение на Съда (седми състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Thomas Philipps GmbH & Co. KG/Grüne Welle Vertriebs GmbH

(Дело C-419/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Промислен дизайн на Общността — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Членове 32 и 33 — Лиценз — Регистър на промишлените дизайни на Общността — Право на притежателя на лиценз да предяви иск за нарушение на промишлен дизайн на Общността, макар лицензът да не е вписан в регистъра — Право на притежателя на лиценза да предяви иск за нарушение на промишлен дизайн на Общността, за да получи обезщетение за претърпените от него вреди)

(2016/C 314/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Thomas Philipps GmbH & Co. KG

Ответник: Grüne Welle Vertriebs GmbH

Диспозитив

- 1) Член 33, параграф 2, първо изречение от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на лиценз може да предяви иск за нарушение на регистриран промишлен дизайн на Общността, който е предмет на лиценза, макар последният да не е бил вписан в регистъра на промишлените дизайни на Общността.
- 2) Член 32, параграф 3 от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на лиценз може да претендира обезщетение за претърпените от него вреди в рамките на започнато от него в съответствие с тази разпоредба производство, свързано с нарушение на регистриран промишлен дизайн на Общността.

⁽¹⁾ ОВ С 346, 19.10.2015 г.

Жалба, подадена на 19 ноември 2015 г. от L'Oréal SA срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 23 септември 2015 г. по дело T-426/13, L'Oreal/EUIPO

(Дело C-611/15 P)

(2016/C 314/11)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: L'Oréal SA (представители: H. Granado Carpenter и L. Polo Carreño, abogadas)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост и Cosmética Cabinas, S.L.

С определение от 16 юни 2016 г. Съдът (девети състав) отхвърля жалбата и постанови L'Oréal SA да поеме направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 1 декември 2015 г. от Gat Microencapsulation GmbH (по-рано Gat Microencapsulation AG) срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 30 септември 2015 г. по дело T-720/13, Gat Microencapsulation/EUIPO

(Дело C-639/15 P)

(2016/C 314/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Gat Microencapsulation GmbH (по-рано Gat Microencapsulation AG) (представители: S. Soler Lerma, подпомаган от M. C. March Cabrelles, abogada)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 26 май 2016 г. Съдът (осми състав) обявява жалбата за недопустима.

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 17 май 2016 г. — Comune di Balzola и др./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Дело C-275/16)

(2016/C 314/13)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Comune di Balzola, Comune di Borgo San Martino, Comune di Camino, Comune di Cereseto, Comune di Cerrina, Comune di Frassineto Po, Comune di Gabiano, Comune di Limone Piemonte, Comune di Mombello Monferrato, Comune di Morano Sul Po, Comune di Odalengo Piccolo, Comune di Pietraporzio, Comune di Piovà Massaia, Comune di Pontestura, Comune di Ponzano, Comune di Sala Monferrato, Comune di Serralunga di Crea, Comune di Solonghello, Comune di Villamiroglio, Comune di Montemagno, Comune di Scurzolengo, Comune di Alfiano Natta, Comune di Moncalvo, Comune di Cerro Tanaro, Comune di Tonco, Comune di Castagnole Monferrato, Comune di Casorzo, Comune di Calliano, Comune di Robella, Comune di Grana, Comune di Rocchetta Tanaro, Comune di Odalengo Grande, Comune di Coniolo, Comune di Ozzano Monferrato, Comune di Demonte, Comune di Entracque, Comune di Sambuco, Comune di Roccasparvera, Comune di Argentera, Comune di Gaiola, Comune di Valdieri, Anci Piemonte

Ответник: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Преюдициален въпрос

[П]равилно ли е тълкуването на Директива 1997/67/ЕО ⁽¹⁾, при което член 3, алинея 7 от Законодателен декрет № 261/99 и член 1, алинея 276 от Закон № 194 от 2014 г. са съвместими с нея с оглед на следното:

- а) Директива № 97/67/ЕО, изменена и допълнена, относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата въвежда задължение за държавите членки да осигурят предоставяне на универсална пощенска услуга и в този контекст предвижда, че събирането на пощенски пратки и тяхното доставяне на адреса на получателя следва да бъдат гарантирани „не по-малко от пет работни дни в седмицата“;
- б) тази общностна директива допуска възможност за дерогация от страна на националните регулаторни органи само при наличие на „извънредни обстоятелства или географски условия“;
- в) обратно, италианското национално законодателство (член 3, алинея 7 от Законодателен декрет № 261 от 1999 г. и член 1, алинея 276 от Закон № 190 от 23 декември 2014 г. — т.нар. „Закон за стабилност 2015“) задължава националния регулаторен орган да предостави посочената дерогация за определен срок винаги когато операторът на услугата поиска това, като посочи „наличието на специфични положения от инфраструктурно или географско естество в териториални единици с гъстота на населението под 200 жители на квадратен километър“, дори ако тези положения не са с извънреден характер и обхващат голяма част от населението на страната (до една четвърт от него и — тъй като това са по-слабо населени райони — следователно обхващат далеч по-обширна част от територията на страната)?

⁽¹⁾ Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, 1998 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12).

Преюдициално запитване от Handelsgericht Wien (Австрия), постъпило на 20 май 2016 г. — RMF Financial Holdings Sàrl/Heta Asset Resolution AG

(Дело C-282/16)

(2016/C 314/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Handelsgericht Wien

Страни в главното производство

Ищец: RMF Financial Holdings Sàrl

Ответник: Heta Asset Resolution AG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, параграф 1, точки 2 и 23 от Директива 2014/59/ЕС ⁽¹⁾ за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници във връзка с член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕО) № 575/2013 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, според който „кредитна институция“ представлява предприятие, чийто предмет на дейност е да извършва публично привличане на влогове или други възстановими средства и да предоставя кредити за своя сметка (т.нар. „институция по смисъла на Регламента за капиталовите изисквания“ или „институция по РКИ“), да се тълкуват в смисъл, че в приложното поле на член 1, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС попада и структура за ликвидация (дружество за ликвидация), която вече не притежава лиценз за извършване на банкова дейност, издаден в съответствие с банковото право, или която въз основа на упълномощаване с федерален закон вече може да извършва само дадена (банкова) дейност, насочена единствено към ликвидационното управление на портфейла?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли, включително като се има предвид член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 3, параграф 2 от Директива 2001/24/ЕО ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции (в редакцията ѝ след приемането на член 117, точка 1 от Директива 2014/59) да се тълкува в смисъл, че мярка по обезценяване, разпоредена от национален административен орган, поражда (въпреки отрицателния отговор на първия въпрос) неограничено действие без допълнителни формалности по отношение на лица, установени в други държави членки?

- 3) При отрицателен отговор на първия въпрос, залегналото в правото на Съюза свободно движение на капитали, предвидено в член 63, параграф 1 ДФЕС, допуска ли национална разпоредба, която разширява приложното поле на Директива 2014/59/ЕС по отношение на структура за ликвидация (дружество за ликвидация), която вече не притежава лиценз за извършване на банкова дейност, издаден в съответствие с банковото право, или която въз основа на упълномощаване с федерален закон вече да извършва само дадена (банкова) дейност, насочена единствено към ликвидационното управление на портфейла?
- 4) При отрицателен отговор на първия въпрос, с оглед на принципа на „effet utile“ и на принципа на лоялното сътрудничество, закрепен в член 4, параграф 3 ДЕС, трябва ли правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че мярка по обезценяване, разпоредена от национален административен орган, трябва да бъде призната в друга държава членка и когато съгласно националното право правилата, предвидени от Директива 2014/59/ЕС, се прилагат и по отношение на институция, която към датата на влизане в сила на Директива 2014/59/ЕС на 2 юли 2014 г. все още е била кредитна институция съгласно определението по член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 („институция по РКИ“), която обаче е загубила това качество преди изтичането на срока за транспониране на Директива 2014/59/ЕС в националното право на 31 декември 2014 г.?
- 5) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли, по-специално като се има предвид член 1, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС, словосъчетанието „обезпечено задължение“ по член 2, параграф 1, точка 67 и по член 44, параграф 2, буква б) от Директива 2014/59/ЕС за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници да се тълкува в смисъл, че в обхвата на това словосъчетание попадат и задължения, за чието изпълнение дадено юридическо лице, субект на публичното право (в случая: австрийската федерална провинция Каринтия), е поело гаранция със закон?
- 6) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 43, параграф 2, буква б) и член 59, параграф 3, буква б) и параграф 4 от Директива 2014/59/ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба, в резултат на която мярка, съответстваща на инструмента за споделяне на загуби, предвиден в член 43 от Директива 2014/59/ЕС, се прилага в случай, когато вече няма реална вероятност за възстановяване на жизнеспособността на институцията, а и когато значими за системата услуги не се прехвърлят към мостова институция и освен това никакви други активи на институцията вече не се продават, а тази институция служи единствено за управлението на активи, права и задължения с цел организираната, активна и възможно най-добра реализация на тези отделни активи, права и задължения (ликвидационно управление на портфейл)? Би ли следвало в такава хипотеза, в съответствие с изискванията на Директива 2014/59/ЕС, ликвидацията на посочената структура за ликвидация (дружество за ликвидация) да се извърши приоритетно в съответствие с обичайното производство по несъстоятелност?

- ⁽¹⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, стр. 190)
- ⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, стр. 1)
- ⁽³⁾ Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции (ОВ L 125, стр. 15)

Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 25 май 2016 г. —
Colegiul Medicilor Veterinari din România/Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru
Siguranța Alimentelor

(Дело C-297/16)

(2016/C 314/15)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Colegiul Medicilor Veterinari din România

Ответник: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Встъпила страна: Asociația Națională a Distribuitorilor de Produse de Uz Veterinar din România

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли правото на Европейския съюз национална правна уредба, която предвижда изключително право на ветеринарния лекар за продажба на дребно и за използване на биологични продукти, антипаразитни продукти за специална употреба и ветеринарни лекарствени продукти?
- 2) Ако такова изключително право е съвместимо с правото на Европейския съюз, допуска ли последното това изключително право да се отнася и до структурите, чрез които се извършва тази продажба, в смисъл че те трябва да бъдат притежавани преимуществено или изключително от един или повече ветеринарни лекари?

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 25 май 2016 г. — Teodor Ispas, Anduța Ispas/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Дело C-298/16)

(2016/C 314/16)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Teodor Ispas, Anduța Ispas

Ответник: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с принципа на зачитане на правото на защита административна практика по вземане на решения, при която се създават задължения в тежест на частноправен субект, без да му се позволява достъп до цялата информация и всички документи, които публичният орган е взел предвид при приемането на това решение — информация и документи, съдържащи се в изготвена от този орган административна преписка, която не е обществено достъпна?

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 31 май 2016 година — наказателно производство срещу Петър Дзивев

(Дело C-310/16)

(2016/C 314/17)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страна в главното производство

Петър Дзивев

Преюдициални въпроси

1. Съответна ли е на:

— чл.325 пар.1 от Договора за функциониране на Европейския съюз, съобразно който държавите-членки трябва да предприемат мерки за ефикасна защита против измамата и всяка друга незаконна дейност, която засяга финансовите интереси на Съюза;

- чл.2 пар. 1 вр чл.1 пар.1 б. „b“ от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности Конвенцията PIF вр член 2, параграф 1 б. „b“ от Решение 2007/436/ЕО, съобразно които държавата членка трябва да вземе мерки за ефективно наказване на данъчни измами относно данък върху добавената стойност;
- чл.47 пар.1 и пар.2 от Хартата, предоставящ ефективни правни средства за защита пред съд, предварително създаден със закон,

национална правна уредба, съобразно която доказателства, събрани чрез използване на „специални разузнавателни средства“ — а именно подслушване на телефонни разговори на лица, спрямо които по-късно се повдига обвинение за данъчно престъпление по данъка за добавена стойност, следва да бъдат изключени от доказателствения материал поради даване на разрешение за това подслушване от некомпетентен съдебен орган; като се вземат предвид следните условия:

- в предходни моменти (между един и три месеца по-рано) за подслушване на част от тези телефони е било искано и дадено разрешение от същия този съдебен орган — като към този момент той още е бил компетентен;
- относно въпросното подслушване е поискано такова разрешение (за продължаване на предходно подслушване и за подслушване на нови телефони) към същия този съдебен орган; този съдебен орган вече не е бил компетентен — като неговата компетентност е била прехвърлена на нов съдебен орган непосредствено преди това; старият съдебен орган въпреки своята некомпетентност е разгледал искането по същество и е дал такова разрешение;
- в последващ момент (около месец по-късно) отново за подслушване на същите телефони е било искано и дадено разрешение от новия компетентен за това орган;
- всички дадени разрешения фактически са без мотиви;
- нормата на закона, прехвърляща компетентност, е била неясна, довела е до множество противоречиви съдебни актове, което е накарало Върховният съд да постанови задължителен тълкувателен акт — около две години след законодателното прехвърляне на компетентност и след въпросното подслушване;
- съдът, разглеждащ делото по същество, няма правомощието да се произнася по искания за използване на специални разузнавателни средства (подслушване на телефон); той обаче има компетентност да се произнася по законосъобразността на проведено подслушване, вкл. да приеме, че дадено разрешение не отговаря на законовите изисквания и поради това да откаже да цени събраните в следствие на него доказателства; тази компетентност възниква само при валидно дадено разрешение за подслушване;
- ползването на тези доказателства (телефонни разговори на подсъдимите, разрешение за подслушването на които е дадено от съдебен орган, който вече е загубил своята компетентност) е от съществено значение за решаване на въпроса отговорността на ръководителя на организирана престъпна група, поставила си за цел да извършва данъчни престъпления по Закона за данък добавена стойност, респективно като подбудител за конкретните данъчни престъпления — като той може да бъде признат за виновен и осъден само ако тези разговори бъдат ценени като доказателство; в противен случай ще бъде оправдан.

2. По настоящия казус намира ли приложение Преюдициално заключение C-614/14.

**Преюдициално запитване от Højesteret (Дания), постъпило на 6 юли 2016 г. — Assens Havn/
Navigators Management (UK) Limited**

(Дело C-368/16)

(2016/C 314/18)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Assens Havn

Ответник: Navigators Management (UK) Limited

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 13, точка 5, във връзка с член 14, точка 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 ⁽¹⁾ на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, да се тълкува в смисъл, че увредената страна, която съгласно националното право може да предяви иск пряко срещу дружеството, предоставящо застрахователно покритие за страната, причинила увреждането, е обвързана от споразумението относно компетентността, валидно сключено между застрахователя и притежателя на полицата съгласно член 13, точка 5, във връзка с член 14, точка 2, буква а) от посочения регламент?

⁽¹⁾ ОВ L 12, 2001 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 7 юли 2016 г. — Кралство Испания/Европейски парламент

(Дело C-377/16)

(2016/C 314/19)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени Поканата за изразяване на интерес — Договорно наети служители — функционална група I — Шофьори (М/Ж) EP/CAST/S/16/2016 ⁽¹⁾.
- да се осъди Европейският парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Първо основание: нарушение на членове 1 и 2 от Регламент № 1/58 ⁽²⁾, член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽³⁾ и член 1г от Правилника за длъжностните лица, поради ограничаването на режима на комуникация между EPSO и кандидата единствено на английски, френски и немски език във формуляра за кандидатстване.
2. Второ основание: нарушение на член 82 от Условията за работа на другите служители, съдържащи се в Правилника за длъжностните лица, с изискването за задоволително владение на втори официален език на съюза, без това да е необходимо за упражняването на функциите, които избраните кандидати ще изпълняват.

3. Трето основание: нарушение на членове 1 и 6 от Регламент № 1/58, на член 22 от Хартата, на член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника за длъжностните лица и на член 82 УРДС, тъй като неправомерно се намалява избора на втори език единствено между три езика, тоест английски, френски и немски, като се изключват другите официални езици на Европейския съюз.
4. Четвърто основание: изборът на английски, френски и немски език като втори език в поканата представлява произволен избор, който води до дискриминация на основание езика, забранена с член 1 от Регламент № 1/58, член 22 от Хартата и член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника за длъжностните лица.

⁽¹⁾ ОВ 2016 г., С 131 А, стр. 1

⁽²⁾ Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 1958, 17, стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 3), последно изменен с Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета (ОВ 2013 г., L 158, стр. 1).

⁽³⁾ ОВ 2016 г., С 202, стр. 389

Иск, предявен на 8 юли 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело С-380/16)

(2016/С 314/20)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Owsiany-Hornung и M. Wasmeier)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

- да установи с оглед на член 258, първа алинея от Договора за функциониране на Европейския съюз, че като изключила от специалния режим за туристически агенти доставките на пътнически услуги за ползващи се от тях за нуждите на стопанската си дейност данъчнозадължени лица и като допуснала туристическите агенти, доколкото този специален режим е приложим по отношение на тях, да определят фиксирана данъчна основа за някои категории доставки на услуги и за всеки данъчен период, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по член 73, както и по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО;
- да осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Ищецът твърди, че предвиденият от Германия режим за установяване на задължения за данъка върху добавената стойност за пътнически услуги не е в съответствие с Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾. Членове 306—310 от посочената директива предвиждали специален режим, при който предоставяните от туристическите агенти на клиенти туристически услуги се считат за единна услуга. Германското право недопустимо се отклонявало от този режим.

Първо, било недопустимо да се изключи прилагането на специалния режим по отношение на данъчнозадължени лица, които използват услугите за целите на стопанската си дейност. В решение от 26 септември 2013 г., Комисия/Испания, C-189/11 ⁽²⁾ Съдът е установил, че специалният режим трябва да се прилага не само по отношение на частни крайни потребители, но и по отношение на данъчнозадължени предприемачи. Държавите членки нямали право да ограничават посочения специален режим само до честните крайни потребители.

Второ, предвиденият в германското право метод на установяване на задълженията за ДДС бил несъвместим с Директива 2006/112/ЕО. Съгласно членове 73 и 306—310 от същата директива данъчната основа трябвало да се определя поотделно за всяко пътуване. Германското право обаче допускало фиксирано изчисляване на маржа на печалба за някои „категории услуги“ или за всички пътувания, осъществени през определен период. Отново в споменатото решение Съдът приел, че такова фиксирано определяне не е в съответствие с общата система на ДДС.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

⁽²⁾ EU:C:2013:587.

Жалба, подадена на 11 юли 2016 г. от European Union Copper Task Force срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 27 април 2016 г. по дело T-310/15, European Union Copper Task Force/Европейска комисия

(Дело C-384/16 P)

(2016/C 314/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Union Copper Task Force (представители: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, C. Vila Gisbert, abogadas)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени определението на трети състав на Общия съд от 27 април 2016 г. по дело T-310/15, European Union Copper Task Force/Европейска комисия,
- да обяви жалбата за отмяна, подадена от European Union Copper Task Force срещу Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/408 на Комисията за допустима,
- да върне делото на Общия съд за постановяване на решение,
- да осъди Европейската комисия да заплати разноските в настоящото производство

Основания и основни доводи

1. Общият съд е допуснал грешка в правото, като е приел, че Регламент 2015/408 ⁽¹⁾ е подзаконов акт, който съдържа мерки за изпълнение по смисъла на член 263, четвърта алинея от ДФЕС.
2. Общият съд е допуснал грешка в правото, като е приел, че отхвърлянето на жалбата на EUCuTF не би засегнало неговото и това на членовете му право на ефективна съдебна защита.

3. Общият съд е допуснал грешка в правото, като е приел, че EUCuTF и членовете му не са били лично засегнати от Регламент за изпълнение 2015/408.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/408 на Комисията от 11 март 2015 година за прилагането на член 80, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, и за установяване на списък на кандидати за замяна (ОВ L 67, стр. 18).

Иск, предявен на 13 юли 2016 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-388/16)

(2016/C 314/22)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Nicolae и S. Pardo Quintillán)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- да се обяви, че като не е приело необходимите мерки за изпълнението на решение на Съда от 11 декември 2014 г. по дело C-576/13 ⁽¹⁾, Комисия/Кралство Испания относно неизпълнението от Кралство Испания на задълженията му по член 49 ДФЕС, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 260 ДФЕС,
- да се осъди Кралство Испания да заплати на Комисията периодична имуществена санкция в размер от 1 34 107,2 EUR на ден забава за изпълнението на решение по дело C-576/13, от деня на постановяване на решението по настоящото дело до деня, в който се изпълни напълно решението по дело C-576/13,
- да се осъди Кралство Испания да заплати на Комисията еднократна сума, чийто размер е резултат от умножаване на сумата от 27 522 EUR на ден с броя дни, през които продължава нарушението, от датата, на която е произнесено решението по дело C-576/13 до
- датата, на която Кралство Испания приеме необходимите мерки за изпълнението на решението по дело C-576/13, ако Съдът констатира, че това приемане е извършено преди произнасянето на решението по настоящото дело,
- датата, на която се постанови решение по настоящото дело, ако решението по дело C-576/13 не е било напълно изпълнено преди тази дата.
- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Кралство Испания не е приело необходимите мерки за изпълнение на решение на Съда от 11 декември 2014 г. по дело C-576/13, Комисия/Кралство Испания.

⁽¹⁾ EU:C:2014:2430

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Parker Hannifin Manufacturing и Parker-Hannifin/
Комисия

(Дело T-146/09) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Европейски пазар на морски маркучи — Споразумения за определяне на цените, разпределение на пазарите и обмен на чувствителна търговска информация — Отговорност за неправотерното поведение — Принцип на икономическата приемственост — Принцип на личната отговорност — Глоби — Отегчаващи обстоятелства — Водеща роля — Таван от 10 % — Пълен съдебен контрол)

(2016/C 314/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Parker Hannifin Manufacturing Srl, по-рано Parker ITR Srl (Корсика, Италия), и Parker-Hannifin Corp. (Мейфилд Хайтс, Охайо, Съединени щати) (представители: B. Amory, F. Marchini Camia и É. Barbier de La Serre, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: V. Bottka, S. Noë и R. Sauer)

Предмет

Главно искане, основано на член 263 ДФЕС и целящо отмяната на Решение C(2009) 428 окончателен на Комисията от 28 януари 2009 година относно процедура по прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (дело СОМР/39406 — Морски маркучи), в частта, в която то се отнася до жалбоподателите, и при условията на евентуалност, искане, основано на член 263 ДФЕС, целящо отмяната или същественото намаляване на глобата, която им е наложена с посоченото решение.

Диспозитив

- 1) Отменя член 2, първа алинея, буква д) от Решение C(2009) 428 окончателен на Комисията от 28 януари 2009 година относно производство съгласно член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело СОМР/39406 — Морски маркучи) в частта му, в която към размера на дължимата солидарно от Parker-Hannifin глоба е приложено увеличение от 30 % на основание отегчаващо обстоятелство, изведено от водещата роля на ITR SpA в периода между 11 юни 1999 г. и 30 септември 2001 г., и в частта му, в която Европейската комисия не е изчислила единствено въз основа на оборота на Parker ITR Srl предвидения в член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО], таван от 10 % от оборота що се отнася до частта от глобата, за заплащането на която Parker ITR е самостоятелно отговорно за периода преди 1 януари 2002 г.
- 2) Размерът на наложената глоба на Parker Hannifin Manufacturing Srl, по-рано Parker ITR, се определя на 19 945 728 EUR, за които Parker-Hannifin е солидарно отговорно до размер на 6 400 000 EUR.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Parker Hannifin Manufacturing, Parker-Hannifin и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 141, 20.6.2009 г.

Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Германия/Комисия

(Дело T-143/12) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Пощенски сектор — Финансиране на допълнителни разходи за заплати и за социално осигуряване на част от персонала на Deutsche Post посредством субсидии и приходи, придобити от възнаграждението за услуги с регулирани цени — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Понятие за предимство — Решение „Combus“ — Доказване на съществуването на икономическо и избирателно предимство — Lипса)

(2016/C 314/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: първоначално Т. Henze и К. Petersen, впоследствие Т. Henze и К. Stranz, подпомагани от U. Soltész, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Grespan, T. Maxian Rusche и R. Sauer)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на членове 1 и 4—6 от Решение 2012/636/ЕС на Комисията от 25 януари 2012 година относно мярка С 36/07 (ex NN 25/07), приведена в действие от Германия в полза на Deutsche Post AG (ОВ L 289, 2012 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отменя членове 1 и 4—6 от Решение 2012/636/ЕС от 25 януари 2012 година относно мярка С 36/07 (ex NN 25/07), приведена в действие от Германия в полза на Deutsche Post AG (ОВ L 289, 2012 г., стр. 1).
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 165, 9.6.2012 г.

Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Alesa/Комисия

(Дело T-99/14) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Предоставяне на услуги за техническа помощ на китайските власти по проект „Устойчива урбанизация — свързване на еко градовете на Европа и Китай (EC-LINK)“ — Процедура на договаряне — Член 266, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 — Прозрачност — Равно третиране — Извъндоговорна отговорност)

(2016/C 314/25)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Alesa Srl (Киети, Италия) (представител: N. Giampaolo, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Erlbacher и A. Aresu)

Предмет

Първо, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението, публикувано в Притурка към Официален вестник на Европейския съюз (ОВ 2013/S 234 405244), с което Комисията възлага на друг оферент, а не на жалбоподателя обществена поръчка DCI-ASIE/2013/329-453 за предоставяне на услуги за техническа помощ по проект „Устойчива урбанизация — свързване на еко градовете на Европа и Китай (EC-LINK)“, второ, искане на основание член 268 ДФЕС за присъждане на обезщетение за вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял и трето, искане на основание член 277 ДФЕС Общият съд да се произнесе по „законосъобразността/незаконосъобразността и приложимостта/неприложимостта“ на член 266 от Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 362, 2012 г., стр. 1) и на раздел 2.4.13 от Практическото ръководство за договорни процедури за външни действия на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда Alesa Srl да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ C 102, 7.4.2014 г.

Решение на Общия съд от 18 юли 2016 г. — Argus Security Projects/Комисия

(Дело T-266/14) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки за услуги — Предоставяне на услуги във връзка с безопасността в рамките на мисията на Европейския съюз за подкрепа за интегрирано управление на границите в Либия — Отхвърляне на предложението на оферент и възлагане на поръчката на друг оферент — Задължение за лотивиране)

(2016/C 314/26)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Argus Security Projects Ltd (Лимасол, Кипър) (представители: T. Bontinck и E. van Nuffel d'Heynsbroeck, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и D. Gauci)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на мисията на Европейския съюз за подкрепа за интегрирано управление на границите в Либия (EUBAM Libya) с което се отхвърля представената от жалбоподателя оферта за възлагане на обществена поръчка чрез състезателна процедура с договаряне за услуги във връзка с безопасността в рамките на EUBAM Libya за интегрирано управление на границите в Либия (договор EUBAM-13-020) и за възлагане на обществената поръчка на Garda World Ltd.

Диспозитив

- 1) *Отменя решението на мисията на Европейския съюз за подкрепа (EUBAM Libya), с което се отхвърля представената от Argus Security Projects Ltd оферта за възлагане на обществена поръчка чрез състезателна процедура с договаряне за услуги във връзка с безопасността в рамките на EUBAM Libya за интегрирано управление на границите в Либия (договор EUBAM-13-020) и за възлагане на обществената поръчка на Garda World Ltd.*
- 2) *Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ C 245, 28.7.2014 г.

Решение на Общия съд от 19 юли 2016 г. — Alpha Calcit/EUIPO — Materis Paints Italia (CALCILITE)(Дело T-742/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „CALCILITE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Calcilit“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на стоките — Член 8, параграф 1, буква б) и член 53, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Съответни потребители — Общи потребители на разглежданите стоки)

(2016/C 314/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alpha Calcit Füllstoffgesellschaft mbh (Кьолн, Германия) (представител: F. Hauck, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Materis Paints Italia SpA (Новате Миланезе, Италия) (представители: P. L. Roncaglia, F. Rossi и N. Parrotta, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 септември 2014 г. (преписка R 753/2013-4) относно производство за обявяване на недействителност между Alpha Calcit Füllstoffgesellschaft и Materis Paints Italia

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 4 септември 2014 г. (преписка R 753/2013-4) в частта, в която се отнася до „боите, лаковете, политурите; антикорозионните вещества и веществата, предпазващи дървения материал от повреждане; оцветителите; байцове“, обозначени със спорната марка.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Alpha Calcit Füllstoffgesellschaft mbh, EUIPO и Materis Paints Italia SpA понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 462, 22.12.2014 г.

Решение на Общия съд от 5 юли 2016 г. — Комисия/Христов(Дело T-26/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Назначаване — Процедура по подбор и назначаване на изпълнителен директор на регулаторна агенция — ЕМА — Предварителен подбор от комисия по предварителен подбор — Назначаване от управителния съвет на ЕМА — Състав на комисията по предварителен подбор — Съвместяване на функциите на член на комисията по предварителен подбор и член на управителния съвет на ЕМА — Безпристрастност)

(2016/C 314/28)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: първоначално J. Curgall, Н. Николова и С. Петрова, впоследствие Н. Николова и С. Петрова)

Други страни в производството: Емил Христов (София, България) (представители: М. Екимджиев, К. Бончева и Г. Черничерска, адвокати) (жалбоподател в първоинстанционното производство) и Европейска агенция по лекарствата (представители: първоначално J. Currall, Н. Николова и С. Петрова впоследствие Н. Николова и С. Петрова) (ответник в първоинстанционното производство)

Предмет

Жалба срещу решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 13 ноември 2014 г., Христов/Комисия и ЕМА (F-2/12, EU:F:2014:245), с която се иска частична отмяна на това решение

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 13 ноември 2014 г., Христов/Комисия и ЕМА (F-2/12), в частта, в която се отменя решението на Европейската комисия от 20 април 2011 г., с което тя предлага на управителния съвет на Европейската агенция по лекарствата (ЕМА) списък с четирима кандидати, препоръчани от комисията по предварителен подбор и потвърдени от консултативния комитет по назначенията.
- 2) Връща делото на Съда на публичната служба, за да се произнесе по искането за отмяна на решението на Комисията от 20 април 2011 г., с което тя предлага на управителния съвет на ЕМА списък с четирима кандидати, препоръчани от комисията по предварителен подбор и потвърдени от консултативния комитет по назначенията, с оглед на изложениите от г-н Емил Христов оплаквания и отпленителни основания, по които Съдът на публичната служба не се е произнесъл.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 3.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 5 юли 2016 г. — ЕМА/Христов

(Дело T-27/15) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Назначаване — Процедура по подбор и назначаване на изпълнителен директор на регулаторна агенция — ЕМА — Предварителен подбор от комисия по предварителен подбор — Назначаване от управителния съвет на ЕМА — Състав на комисията по предварителен подбор — Съвместяване на функциите на член на комисията по предварителен подбор и член на управителния съвет на ЕМА — Безпристрастност)

(2016/C 314/29)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: Европейска агенция по лекарствата (представители: първоначално J. Currall, Н. Николова и С. Петрова, впоследствие Н. Николова и С. Петрова)

Други страни в производството: Емил Христов (София, България) (представители: М. Екимджиев, К. Бончева и Г. Черничерска, адвокати) (жалбоподател в първоинстанционното производство) и Европейска комисия (представители: първоначално J. Currall, Н. Николова и С. Петрова, впоследствие Н. Николова и С. Петрова) (ответник в първоинстанционното производство)

Предмет

Жалба срещу решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 13 ноември 2014 г., Христов/Комисия и ЕМА (F-2/12, EU:F:2014:245), с която се иска частична отмяна на това решение

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 13 ноември 2014 г., Христов/Колисия и ЕМА (F-2/12), в частта, в която се отменя решението на управителния съвет на Европейската агенция по лекарствата (ЕМА) от 6 октомври 2011 г. за назначаване на изпълнителен директор на ЕМА.
- 2) Няма основание за произнасяне по искането за отмяна на решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 13 ноември 2014 г., Христов/Колисия и ЕМА (F-2/12), в частта, в която се отменя решението на Европейската комисия от 20 април 2011 г., с което тя предлага на управителния съвет на ЕМА списък с четири кандидати, препоръчани от комисията по предварителен подбор и потвърдени от консултативния комитет по назначенията.
- 3) Връща делото на Съда на публичната служба, за да се произнесе по искането за отмяна на решението на управителния съвет на ЕМА от 6 октомври 2011 г. за назначаване на изпълнителен директор на ЕМА с оглед на изложените от г-н Етил Христов оплаквания и отменителни основания, по които Съдът на публичната служба не се е произнесъл.
- 4) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Monster Energy/EUIPO — Mad Catz Interactive (MAD CATZ)

(Дело T-429/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „MAD CATZ“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от обкрване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 314/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Monster Energy Company (Корона, Калифорния, Съединени американски щати) (представител: P. Brownlow, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Mad Catz Interactive, Inc. (Сан Диего, Калифорния, Съединени американски щати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 21 май 2015 г. (преписка R 2176/2014-4), постановено в производство по възражение между Monster Energy Company и Mad Catz Interactive

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Monster Energy Company да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 320, 28.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Volkswagen/EUIPO (ConnectedWork)(Дело T-491/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ConnectedWork“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) и член 75 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране)

(2016/C 314/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Volkswagen AG (Волфсбург, Германия) (представител: U. Sander, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Eberl и A. Schifko)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 29 юни 2015 г. (преписка R 160/2015-5) относно заявка за регистрация на словния знак „ConnectedWork“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Volkswagen AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 337, 12.10.2015 г.

Решение на Общия съд от 14 юли 2016 г. — Monster Energy/EUIPO — Mad Catz Interactive (Изображение на черен квадрат с четири бели ленти)(Дело T-567/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща черен квадрат с четири бели ленти — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща три разположени вертикално нокътя на граблива птица или звяр — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 314/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Monster Energy Company (Корона, Калифорния, Съединени щати) (представител: P. Brownlow, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Mad Catz Interactive, Inc. (Сан Диего, Калифорния, Съединени щати)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 1 юли 2015 г. (преписка R 2368/2014-5), постановено в производство по възражение между Monster Energy Company и Mad Catz Interactive.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Monster Energy Company да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 381, 16.11.2015 г.

**Определение на председателя на Общия съд от 13 юни 2016 г. — ICA Laboratories и др./Комисия
(Дело T-732/15 R II)**

(Обезпечително производство — Околна среда — Защита на потребителите — Регламент, определящ максимално допустимите граници на остатъчни вещества за гуазатин — Молба за спиране на изпълнението — Нова молба — Липса на нови факти — Липса на неотложност)

(2016/С 314/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ICA Laboratories Close Corp. (Сенчъри Сити, Южна Африка, ICA International Chemicals (Proprietary) Ltd (Сенчъри Сити) и ICA Developments (Proprietary) Ltd (Сенчъри Сити) (представители: K. Van Maldegem, R. Crespi и P. Sellar, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: X. Lewis и P. Ondrůšek)

Предмет

Молба по член 160 от Процедурния правилник на Общия съд за спиране на изпълнението на Регламент (ЕС) 2015/1910 на Комисията от 21 октомври 2015 година за изменение на приложения III и V към Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на максимално допустимите граници на остатъчни вещества за гуазатин във или върху определени продукти (ОВ L 280, 2015 г., стр. 2).

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 13 юни 2016 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия

(Дело T-300/16)

(2016/С 314/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Jindal Saw Ltd (Ню Делхи, Индия) и Jindal Saw Italia SpA (Триест, Италия) (представители: R. Antonini и E. Monard, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/387 на Комисията от 17 март 2016 г. за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия, доколкото се отнася до жалбоподателите и
- да осъди Комисията да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три основания.

1. Първото основание е твърдението, че при определянето на експортните цени Комисията е нарушила член 2, параграф 8, член 2, параграф 9, член 3, параграф 2, член 3, параграф 3, член 3, параграф 6 и член 9, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност.
2. Второто основание е твърдението, че посредством установяването на ефекта върху цените, наличието на вреда и причинно-следствената връзка Комисията е нарушила член 3, параграф 2, член 3, параграф 3, член 3, параграф 5, член 3, параграф 6, член 3, параграф 7, член 3, параграф 8, член 4, параграф 1, член 5, параграф 4 и член 9, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета.
3. Третото основание е твърдението, че неоповестяването на съществени факти и съображения и непредоставянето на достатъчно време за излагане на съображения представлява нарушение на член 20, параграф 4 и член 20, параграф 5 от Регламент № 1225/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 13 юни 2016 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия

(Дело T-301/16)

(2016/C 314/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Jindal Saw Ltd (Ню Делхи, Индия) и Jindal Saw Italia SpA (Триест, Италия) (представители: R. Antonini и E. Monard, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/388 на Комисията от 17 март 2016 г. за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия, доколкото се отнася до жалбоподателите и
- да осъди Комисията да плати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е твърдението, че при определянето на експортните цени Комисията е нарушила член 2, параграф 8, член 2, параграф 9, член 3, параграф 2, член 3, параграф 3, член 3, параграф 6 и член 9, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност
 2. Второто основание е твърдението, че посредством установяването на ефекта върху цените, наличието на вреда и причинно-следствената връзка Комисията е нарушила член 3, параграф 2, член 3, параграф 3, член 3, параграф 5, член 3, параграф 6, член 3, параграф 7, член 3, параграф 8, член 4, параграф 1, член 5, параграф 4 и член 9, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета.
 3. Третото основание е твърдението, че неоповестяването на съществени факти и съображения и непредоставянето на достатъчно време за излагане на съображения представлява нарушение на член 20, параграф 4 и член 20, параграф 5 от Регламент № 1225/2009 на Съвета.
-

Жалба, подадена на 24 юни 2016 г. — České dráhy/Комисия**(Дело T-325/16)**

(2016/C 314/36)

*Език на производството: чешки***Страни**

Жалбоподател: České dráhy, a.s. (Прага, Чешка република) (представители: K. Muzikář и J. Kindl, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2016) 2417 окончателен на Европейската комисия от 18 април 2016 г. (преписка AT.40156 — Falcon);
- да осъди Комисията да плати на České dráhy изцяло разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първото основание е твърдението, че обжалваното решение относно инспекцията във връзка с участието в антиконкурентна практика или самата инспекция представлява произволна и непропорционална намеса в личната сфера на жалбоподателя:
 - Обжалваното решение е било прието в нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като решаващата информация е можело да бъде намерена в преписката относно производството пред националния орган по конкуренцията и в същото производство се разглеждат два частноправни спора. Преследваната с обжалваното решение цел би могла освен това да бъде постигната по начин, който е по-слабо инвазивен и би ограничил обхвата на нарушаването на основните права на жалбоподателя.
2. Второто основание е твърдението, че обжалваното решение не отговаря на изискванията относно стандарта за мотивиране и определяне на предмета и целта на инспекцията:
 - В обжалваното решение Комисията е определила предмета и целта на инспекцията по недопустимо широк начин. Освен това тя е изложила недостатъчно мотиви в обжалваното решение. В изложението на мотивите за обжалваното решение Комисията не е описала конкретно фактите и хипотезите, които е целяла да провери чрез инспекцията. Не е уточнила и доказателствата, които пораждат съмненията ѝ. Определянето на предмета и целта на инспекцията в обжалваното решение и мотивите му не позволявали на жалбоподателя да прецени достатъчно точно съответните си задължения. Следователно обжалваното решение нарушава и правото на жалбоподателя на защита.
3. Третото основание е твърдението, че не съществуват доказателства, нито дори обстоятелства, които биха могли да дадат основание на съмнение за антиконкурентно поведение на жалбоподателя, което би подкрепило приемането на обжалваното решение и извършването на инспекцията, и събраните в производството пред националния орган по конкуренцията доказателства всъщност изключват такова съмнение.
4. Четвъртото основание е твърдението, че Комисията не е имала право да приеме обжалваното решение или да проведе инспекцията, тъй като твърдяното антиконкурентно поведение на жалбоподателя не може по никакъв начин да засегне търговията между държавите членки и жалбоподателят по настоящото дело не може да има господстващо положение във вътрешния пазар или съществена част от него.
5. Петото основание е твърдението, че обжалваното решение и провеждането на инспекцията повече от четири години след началото на производството пред националния орган по конкуренцията противоречи на принципа на правна сигурност и принципа на защита на оправданите правни очаквания.
6. Шестото основание е твърдението, че обжалваното решение и съответният подход на Комисията нарушават правата на жалбоподателя, гарантирани в член 7 от Хартата (или член 8 от ЕКПЧ) и член 48 от Хартата (или член 6 от ЕКПЧ).

Жалба, подадена на 21 юни 2016 г. — Bristol-Myers Squibb Pharma/Комисия и ЕМА**(Дело T-329/16)**

(2016/C 314/37)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Bristol-Myers Squibb Pharma EEIG (Гъксбридж, Обединено кралство) (представители: P. Bogaert и B. Van Vooren, lawyers, и B. Kelly, Solicitor)

Ответници: Европейска комисия и Европейска агенция по лекарствата

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна;
- да отмени обжалваните актове и
- да осъди Европейската комисия и Европейската агенция по лекарствата да заплатят разноските на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателите искат отмяна на акта на Европейската комисия за заличаване на „elotuzumab“ от Регистъра на Съюза на лекарствените продукти сираци за хуманна употреба и/или на възможния акт на Европейската комисия или на Европейската агенция по лекарствата, установяващ, че „elotuzumab“ не отговаря вече на критериите за обозначаването му като лекарствен продукт сирак към момента на издаването на разрешението за търговия за лекарствения продукт „Empliciti“.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е твърдението, че обжалваните актове нарушават член 5, параграф 12, буква б) от Регламент (ЕО) № 141/2000 ⁽¹⁾, във връзка с принципа на пропорционалност:
 - Първо, съгласно член 5, параграф 12, буква б) от Регламент (ЕО) № 141/2000 за лекарствата сираци, лекарствен продукт, който е получил разрешение за търговия след подаването на заявление за издаване на разрешение за търговия с лекарствения продукт сирак, не може да бъде взет предвид съгласно член 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 141/2000 за лекарствата сираци.
 - Второ, съгласно член 5, параграф 12 от Регламент (ЕО) № 141/2000 за лекарствата сираци, обозначаването като лекарствен продукт сирак може да бъде оттеглено само, когато критериите по член 3 от Регламент (ЕО) № 141/2000 за лекарствата сираци вече не се изпълняват.
 - Трето, съгласно член 5, параграф 12, буква б) от Регламент (ЕО) № 141/2000 за лекарствата сираци, ЕМА и Комисията трябва да прилагат стандарт на доказване, който подкрепя целта на Регламента.
2. Второто основание е твърдението, че обжалваните актове нарушават член 5, параграф 12, буква б) от Регламент (ЕО) № 141/2000 за лекарствата сираци, във връзка с член 5, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 141/2000 за лекарствата сираци, тъй като липсва формално решение на Комисията.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 141/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1999 година за лекарствата сираци (ОВ L 18, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 233).

Жалба, подадена на 26 юни 2016 г. — Град Париж/Комисия**(Дело T-339/16)**

(2016/C 314/38)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Град Париж (Париж, Франция) (представител: J. Assous, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Регламент (ЕС) № 2016/646 на Комисията от 20 април 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 692/2008 по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 6),
- да осъди Европейската комисия да плати символичната сума от едно евро за вредите, причинени на град Париж от приемането на този регламент,
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от недействителността на Регламент (ЕС) № 2016/646 на Комисията от 20 април 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 692/2008 по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 6) (ОВ L 109, 2016 г., стр. 1, наричан по-нататък „обжалваният регламент“) поради липсата на компетентност, тъй като Европейската комисия погрешно е използвала процедурата по регулиране с контрол. Комисията нямала компетентност *rationae materiae* и била допуснала съществени процесуални нарушения при приемането на обжалвания регламент.
2. Второто основание е изведено от недействителността на обжалвания регламент поради нарушение на норми на първичното право, на вторичното право в областта на околната среда, както и на субсидиарни норми на правото на Европейския съюз, тъй като не са спазени основните принципи на европейското право в областта на околната среда, както и принципите на правна сигурност и на оправдани правни очаквания.

Що се отнася до искането за обезщетение, жалбоподателят поддържа, че са налице условията за търсене на извъндоговорна отговорност на Съюза, тъй като, на първо място, обжалваният регламент съдържа процесуални, така и материалноправни нарушения, на второ място, обжалваният регламент бил причинил действителна и сигурна вреда на жалбоподателя, и на трето място, пряката причинно-следствена връзка между поведението на Комисията и твърдяната вреда била безспорна.

Жалба, подадена на 27 юни 2016 г. — Blackmore/EUIPO — Paice (DEEP PURPLE)

(Дело T-344/16)

(2016/C 314/39)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Richard Hugh Blackmore (Ню Йорк, Ню Йорк, САЩ) (представител: A. Edwards-Stuart, Barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ian Paice (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „DEEP PURPLE“ — заявка за регистрация № 11 772 721

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 21 март 2016 г. по преписка R 736/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да уважи жалбата,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски на жалбоподателя във връзка с и в резултат от настоящата жалба.

Изложени основания

- Апелативният състав е направил грешка, като е допуснал доказателствата, представени на 5 ноември 2014 г.,
- апелативният състав е направил грешка, като е установил, че има достатъчно доказателства за репутация въз основа на представените в срок доказателства,
- апелативният състав е направил грешка, като е постановил, че има достатъчно доказателства за правото на възразяващия на дял, що се отнася до съответната репутация,
- апелативният състав е направил грешка, като е приел констатациите съгласно решението R880,
- апелативният състав е направил грешка, като е допуснал доказателствата, представени на 13 април 2015 г.,
- апелативният състав е направил грешка, като е отказал регистрацията на марка за по-широк кръг от стоки и услуги, отколкото е било обосновано с оглед на доказателствата. Апелативният състав е направил грешка при прилагане на уредбата относно по-ранното ползване, като е приел, че е налице неправилно твърдение по отношение на посочените стоки и/или че те са попадали в репутацията на възразяващия.

Жалба, подадена на 27 юни 2016 г. — Blackmore/EUIPO — Paice (DEEP PURPLE)

(Дело T-345/16)

(2016/C 314/40)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Richard Hugh Blackmore (Ню Йорк, Ню Йорк, САЩ) (представител: A. Edwards-Stuart, Barrister)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ian Paice (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „DEEP PURPLE“ — заявка за регистрация № 11 772 721

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 21 март 2016 г. по преписка R 880/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да уважи жалбата,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- апелативният състав допуснал грешка, като приел представените на 5 ноември 2014 г. доказателства,
- апелативният състав допуснал грешка, като приел за достатъчни представените в срок доказателства относно репутацията на марката,
- апелативният състав допуснал грешка, като приел, че има достатъчно доказателства, въз основа на които може да се установи, че ответната страна има право да се ползва от част от репутацията на марката.

Жалба, подадена на 29 юни 2016 г. — Град Брюксел/Комисия

(Дело T-352/16)

(2016/C 314/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Град Брюксел (Белгия) (представители: M. Uyttendaele и S. Kaisergruber, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да постанови, че жалбата му е допустима и основателна,

в резултат на това:

- да отмени Регламент (ЕС) № 2016/646 на Комисията от 20 април 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 692/2008 по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 6),
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на членове 37 и 53 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на съображения 5 и 6 от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ L 171, 2007 г., стр. 1), на приложение I от този регламент, както и от превишаване на правомощия и от злоупотреба с власт от страна на Европейската комисия.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 5а, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, 1999 г., стр. 23; Специално издание на български език от 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159), на съображение 3 от Решение 2006/512/ЕО на Съвета от 17 юли 2006 година за изменение на Решение 1999/468/ЕО за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 200, 2006 г., стр. 11; Специално издание на български език от 2007 г., глава 1, том 6, стр. 163), на съображение 25 от Регламент (ЕО) № 715/2007, на член 5, параграф 3 от последния регламент, както и от липсата на компетентност на Комисията да приеме обжалвания регламент и от превишаване на правомощия.

**Жалба, подадена на 28 юни 2016 г. — European Social Enterprise Law Association/EUIPO
(„EUROPEAN SOCIAL ENTERPRISE LAW ASSOCIATION“)**

(Дело T-353/16)

(2016/C 314/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Social Enterprise Law Association (Лондон, Обединено кралство) (представител: L. Fletcher, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „EUROPEAN SOCIAL ENTERPRISE LAW ASSOCIATION“ — заявка за регистрация № 14 062 129

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 26 април 2016 г. по преписка R 2208/2015-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 4 юли 2016 г. — TBWA\London/EUIPO (MEDIA ARTS LAB)

(Дело T-361/16)

(2016/C 314/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: TBWA\London Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: D. Farnsworth, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MEDIA ARTS LAB“ — заявка за регистрация № 13 238 308

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 13 април 2016 г. по преписка R 958/2015-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която се потвърждава заключението на проверителя, че заявената марка е описателна и че е лишена от отличителен характер, за стоките и услугите, за които е прието, че тя е описателна и лишена от отличителен характер,

- да разреши публикуване на марката на Европейския съюз, за която е подадена заявка за регистрация № 13 238 308 и
- да осъди EUIPO да заплати направените от нея съдебни разноски, както и тези, направени от жалбоподателя.

Изложени основания

- EUIPO не взела надлежно предвид услугите, за които била подадена заявката за регистрация,
- EUIPO не разгледала надлежно заявената марка като едно цяло. Вместо това тя разделила марката на две части, използвайки дефинициите за MEDIA ARTS и MEDIA LAB, като приела, че тези части са описателни. Тя не разгледала въпроса за действието на марката като цяло,
- EUIPO не приела значително по-отличителния характер на марката, отколкото на решението PIPELINE, на което се позовава,
- въпреки принципа на равно третиране (и неговото нарушаване), EUIPO не се съобразила с по-ранната си практика да приема марки, съдържащи думата „MEDIA“, асоциирана с други „необичайни“ области, за рекламни услуги.

Жалба, подадена на 29 юни 2016 г. — Tillotts Pharma/EUIPO — Ferring („XENASA“)

(Дело T-362/16)

(2016/C 314/44)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Tillotts Pharma AG (Райнфелден, Швейцария) (представител: M. Douglas, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ferring BV (Хофдорп, Нидерландия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „XENASA“ — заявка за регистрация № 11 920 055

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 април 2016 г. по преписка R 3264/2014-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 13 юли 2016 г. — Luciad/Комисия**(Дело T-369/16)**

(2016/C 314/45)

*Език на производството: нидерландски***Страни****Жалбоподател:** Luciad NV (Льовен, Белгия) (представители: D. Arts, P. Smet и I. Panis, advocaten)**Ответник:** Европейска комисия**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме като допустима и основателна жалбата за отмяна на решението на Комисията от 11 януари 2016 г. относно схемата за държавни помощи под формата на освобождаване от облагане на извънредните печалби SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), прилагана от Белгия,
- да отмени решението на Комисията от 11 януари 2016 г. относно схемата за държавни помощи под формата на освобождаване от облагане на извънредните печалби SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), прилагана от Белгия,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е твърдение за явна грешка в преценката и за нарушение на член 1, буква г) от Регламент № 2015/1589 ⁽¹⁾ и на член 107, параграф 1 ДФЕС:
 - жалбоподателят твърди, че Комисията допуснала явна грешка в преценката, като приела, че предварителните данъчни становища не могат да се считат за мерки за изпълнение и че описаната от нея схема за извънредните печалби трябва да се приеме като схема за помощи.
2. Второто основание е твърдение за нарушение на член 296 ДФЕС, тъй като Комисията не мотивирала в достатъчна степен решението си, както и за нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като нямало мярка, която можела или заплашвала да наруши конкуренцията:
 - жалбоподателят твърди, че Комисията не посочила по какъв начин схемата за извънредните печалби можела или заплашвала да наруши конкуренцията,
 - Комисията неправилно изхождала от хипотезата, че предварително данъчно становище по схемата за извънредните печалби автоматично води до облекчаване на финансовата тежест на съответните предприятия и, като не взела предвид събрания или дължим в чужбина данък върху извънредните печалби, Комисията неправилно заключила, че схемата за извънредните печалби нарушава или заплашва да наруши конкуренцията.
3. Третото основание е твърдение за нарушение на член 296 ДФЕС, тъй като Комисията не мотивирала в достатъчна степен решението си, както и на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като спорната схема не засягала търговията между държавите членки.
4. Четвъртото основание е твърдение за нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като спорната схема не предоставяла каквото и да било селективно предимство:

- Жалбоподателят твърди, че схемата за освобождаване от облагане на извънредните печалби е общ данъчен режим, който се прилага по отношение на всяко белгийско предприятие и който съставлява неразривна част от референтната система на белгийския корпоративния данък, предвиждаща специални правила за трансгранични положения, така че Комисията допуснала явна грешка в преценката, като приела, че схемата за извънредните печалби представлява дерогация от референтната система, от една страна, и от принципа на сделката между несвързани лица, от друга страна.

(¹) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9)

Жалба, подадена на 11 юли 2016 г. — Bammer/EUIPO — mydays (Männerspielplatz)

(Дело T-372/16)

(2016/C 314/46)

Език на жалбата: *немски*

Страни

Жалбоподател: Alexander Bammer (Зинделфинген, Германия) (представител: W. Riegger, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: mydays GmbH (Мюнхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Männerspielplatz“ — марка на Европейския съюз № 8 534 364

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 28 април 2016 г. по преписка R 1796/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително тези, направени в производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- апелативният състав не се основал в решението си на датата на подаване на заявката за регистрация през септември 2009 г.,
- апелативният състав не взел достатъчно и точно предвид в голямото указващо значение на решенията на юрисдикциите в Щутгарт,
- апелативният състав не преценил правилно документите от 2009 г. по-специално с оглед на мотивите на решенията на юрисдикциите в Щутгарт,

- в изложените съображения апелативният състав пропуснал да установи, че спорната марка придобила значение, което във всички случаи нямала преди 2009 г., тъй като наименованието нямало каквато и да било връзка с регистрираните стоки и услуги и
- спорната марка следователно била отличителна и нямала описателен характер в частност по отношение на регистрираните стоки и услуги.

Определение на Общия съд от 10 юни 2016 г. — British Telecommunications/Комисия

(Дело T-456/12) ⁽¹⁾

(2016/C 314/47)

Език на производството: английски

Председателят на четвърти състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 379, 8.12.2012 г.

Определение на Общия съд от 10 юни 2016 г. — Virgin Media/Комисия

(Дело T-460/12) ⁽¹⁾

(2016/C 314/48)

Език на производството: английски

Председателят на четвърти състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 379, 8.12.2012 г.

Определение на Общия съд от 16 юни 2016 г. — Golparvar/Съвет

(Дело T-176/15) ⁽¹⁾

(2016/C 314/49)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 6.7.2015 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG